

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

at Handelsministeren tillige kan fastsætte nærmere Forskrifter om Betalingsfrister med Hensyn til Indbetaling paa Clearingkonti. Som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, tager Ændringen Sigte paa at muliggøre en nøjere Kontrol med, at Indbetalinger paa Clearingkonti ikke udskydes, idet Erfaringen har vist, at det er nødvendigt af Hensyn til Clearingordningens Effektivitet at have Haand i Hanke med, hvornaar Betalingerne finder Sted.

Lovforslagets 4de Kapitel, der omhandler Anmeldelse af og Disposition over fremmed Ejendom, er identisk med Tillægsloven af 27. December 1940, og den i § 10 foretagne Ændring er af rent redaktionel Karakter.

Til § 18, der indeholder Lovens Straffebestemmelser, foreslaas nogle mindre Ændringer, som jeg kort skal gennemgaa.

Det foreslaas saaledes, at Eftergørelse eller Forfalskning af Rationeringsmærker, Rabatmærker m. v., der er udfærdiget i Medfør af Loven, straffes som Dokumentfalsk. Som det vil erindres, har der været gjort Forsøg paa at bringe falske Rationeringskort ud i Omsætningen, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at faa en udtrykkelig Bestemmelse om, at saadanne Handlinger straffes som Dokumentfalsk.

Endvidere foreslaas det, at der i særlige Tilfælde kan idømmes Bøde som Tillægsstraf til Hæfte eller Fængsel. Bestemmelsen svarer ganske til den Ændring, som Prislovens Straffebestemmelse undergik, da denne Lov var til Behandling paa Rigsdagen i Efteraaret 1942.

Endelig foreslaas det, at der i de Tilfælde, hvor det ikke er muligt med Bestemthed at fastslaa Omfanget af det ved en Overtrædelse af Loven ulovligt indvundne Udbytte, skal kunne inddrages et skønsmæssigt fastsat Beløb, der svarer til, hvad man maa gaa ud fra, at den paagældende Lovovertræder har indvundet ved sin ulovlige Virksomhed.

Om samtlige de her foreslaaede Tilføjelser til Vareforsyningslovens Straffebestemmelser kan jeg oplyse, at de er udarbejdet i Samraad med Anklagemyndigheden paa Grundlag af de Erfaringer, der er indvundet i den forløbne Tid.

I den Tid, der er gaaet, siden vi sidst behandlede Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., har Regeringen videreført den hidtil fulgte Linie med Hensyn til Sikring af Landets og Befolkningens Forsyning med nødvendige Varer. Paa mange Omraader er

Situationen i den Tid, der er forløbet — det siger sig selv —, blevet tilspidset, og dette til Trods for, at der er udfoldet meget betydelige og energiske Anstrengelser for at vedligeholde vore Handelsforbindelser og udbygge Handelsaftalerne med fremmede Lande. Tyskland staar fortsat som vor største Kunde og vor største Leverandør, og Samhandelen mellem de to Lande aftales og tilrettelægges som hidtil gennem kontinuerlige Forhandlinger. Ogsaa med de skandinaviske Lande er det lykkedes at faa betydelige Handelsaftaler i Stand. Dette gælder navnlig med Hensyn til Sverige og Finland. Med disse to Lande har vor Samhandel været stigende i 1942. Selv om Hovedinteressen knytter sig til Samhandelen med Tyskland og de skandinaviske Lande, er der indgaaet Handelsaftaler med en Række andre Lande, og i Øjeblikket er Forholdet det, at vi har Handelsaftaler løbende med i alt 13 Lande.

Paa samme Maade, som man udadtil har søgt at opretholde og udvide vore Handelsforbindelser, har man indadtil fortsat de løbende Rationerings- og Produktionsordninger. Udviklingen har desværre medført, at det under de voksende Vanskeligheder har været nødvendigt at skærpe mange af de gældende Reguleringer og at gøre yderligere Indgreb i Erhvervslivets Forhold. Jeg minder om de senest gennemførte brændselsbesparende Foranstaltninger. Hele Brændselsspørgsmaalet ligger i Øjeblikket meget vanskeligt, og Bestræbelserne har her som paa mange andre betydningsfulde Omraader været rettet mod at sikre Opretholdelsen af den Produktion, som under de givne Forhold skønnes at være af den mest samfundsvigtige Betydning for Befolkningen og for vort Land. Situationen har medført, at det har været nødvendigt at benytte alle de Bemyndigelser som Loven hjemler, herunder ogsaa den Bemyndigelse, der er hjemlet i Lovens § 5, hvorefter Handelsministeren med Henblik paa Landets Forsyning med nødvendige Varer kan træffe Bestemmelse om Overtagelse af her i Landet eller i Udlandet beroende Varer. Denne Bestemmelse er senest bragt i Anvendelse over for den Bomuld, der drev i Land paa danske Kyster efter et Skibsforlis. Vor Tekstilindustri fik herigennem en velkommen Supplering af de sparsomme Raastofbeholdninger. Ogsaa paa andre Omraader har Ekspropriationsbestemmelsen i § 5 været bragt i Anvendelse, og det er Tanken fortsat at benytte den foreskrevne Bemyndigelse, naar det af Hensyn til vort Lands Forsyningssituation er nødvendigt at sikre